

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2021-1269

22.12.2021

If Skadeforsikring NUF

Bilansvar

Sannsynliggjort at motpartens bil voldte skaden? – bevisbyrden – bal. § 8.

Sønnen til klager oppdaget skade på klagers bil etter at den hadde stått parkert i et privat parkeringsanlegg. Sønnen mente at skaden var forårsaket av motpartens bil ved rygging mens klagers bil sto parkert. Han viste bl.a. til at motpartens bil hadde skade som han mente sammenfalt med skadene på klagers bil, og at motparten hadde parkeringsplass ved siden av klagers bil. Klager fremla også en takstvurdering, der det fremgikk at geometrien på skaden på klagers bil samsvarte 100 % med geometrien på skaden på motpartens bil. Motparten avviste at skaden kom fra sammenstøt med klagers bil. Selskapet avviste klagers anførsel om ansvar for motparten og viste til at klager ikke hadde sannsynliggjort at motpart hadde forårsaket den aktuelle skaden. Nemnda kom til at klager ikke hadde sannsynliggjort at motparten hadde forvoldt skaden.

Saksfremstilling

Saken gjelder klagers krav på erstatning for skade på bil og spørsmål om det er sannsynliggjort at motpartens bil har voldt skaden.

Klagers sønn oppdaget skade i form av merker/riper på førerdør på klagers bil 27.4.21 etter at den hadde stått parkert i et privat parkeringsanlegg. Klagers sønn mente at skaden på klagers bil var forårsaket av motpartens bil ved rygging mens klagers bil sto parkert. Klager viste til at motpartens bil hadde skade i form av merker/riper på høyre side bak, og at motparten hadde parkeringsplass ved siden av klagers bil. Klager fremla også en vurdering 25.6.21 av klagers eget selskaps takstkonsulent. Takstkonsulenten vurderte saken ut fra fremlagte bilder av skadene på bilene og konkludert på denne bakgrunn at "*det kan se ut som det er sannsynlig at skadene er strammer fra angitt MP (registreringsnr.)*". Av takstkonsulentens vurdering fremgikk videre bl.a.:

Geometri på skade til Kjøretøy A matcher geometri til Kjøretøy B 100 prosent. Vi påpeker spesielt:

- Avtrykk etter skjermbue, både vinkel og lengde.
- Avtrykk der støtfanger stoppet, både mht høyde mot skjermbue og lengde fra skjermbue
- Overgang fra skjerm til karosseri på Kjøretøy B er mye stivere enn skjermbuen. Denne overgangen har derfor satt tydelige merker på Kjøretøy A

Motparten avviste å ha forårsaket skade på klagers bil og forklarte at merkene på egen bil var gamle riper.

Selskapet løste saken med at klager måtte bære sin egen skade under henvisning til at det ikke var tilstrekkelig sannsynliggjort at motpartens bil forårsaket skaden.

Klager har i det vesentlige anført at motparten er ansvarlig for skaden på klagers bil og vist til takstkonsulentens vurdering. Skaden på klagers bil er forenlig med motpartens skade sett hen til

høyden. Motparten har parkeringsplass ved siden av klagers bil, og parkeringsanlegget er privat. Det er derfor ikke mulig at en annen bil har forårsaket skaden på klagers bil. Klagers bil har ikke vært benyttet i den antatte perioden skaden ble påført fordi eier ble alvorlig syk og døde. Skaden på klagers bil har følgelig blitt påført mens bilen har stått parkert på sin faste plass i det private parkeringsanlegget. Dersom skaden skal ha blitt forårsaket av en annen bil, må den annen bil ha tilgang til det private parkeringsanlegget. Det må i tillegg være en bil av samme modell, alternativt med tilsvarende geometri/høyde på støtfanger, skjermbue og overgang skjerm/karosseri. Motpartens sønn opplyste først om at det ikke var noen tegn på motpartens bil som indikerte at denne forvoldte skaden på klagers bil og endret i ettertid forklaring til at det var en gammel skade. FinKN 2018-296 er ikke relevant i denne saken. Selskapet har dessuten nektet foreslått biloppstilling og lakkanalyse.

Selskapet har i det vesentlige anført at klager må bære sin egen skade, da det ikke er sannsynliggjort at motpartens bil forårsaket skaden, jf. bal. § 8. Partene er ikke enige om hendelsesforløpet, og det foreligger ikke fellessignert skademelding eller vitner som kan sannsynliggjøre klagers sønns påstand. Selv om høyden på påpekte merker på bilene kan samsvare, er ikke det bevis for at motparten skal ha forvoldt skaden på klagers bil.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapets ansvarsfordeling er i samsvar med bilansvarsloven (heretter bal.) § 8.

Nemnda slutter seg til sekretariatets vurdering:

Kort oppsummert er ansvar etter denne bestemmelse betinget av enten utvist uaktsomhet (bokstav a), teknisk svikt (bokstav b) eller brudd på trafikkreglene (bokstav c). Hvis begge parter forhold tilsier at de kommer inn under ett eller flere av disse alternativene, så skal det foretas en skyldfordeling etter andre avsnitt i samme bestemmelse.

Videre er det kravstiller som har bevisbyrden for sitt krav. I dette ligger det at hver av partene må sannsynliggjøre at motparten har vært uaktsom, brutt trafikkreglene osv., for å kunne få dekket skaden av motpartens selskap. Klarer ingen av partene å sannsynliggjøre dette, vil man etter de alminnelige bevisregler falle ned på utgangspunktet om at hver part bærer sin egen skade.

Klagers sønn mener at skaden på klagers bil var forårsaket av motpartens bil ved rygging mens klagers bil sto parkert. I den forbindelse har klagers sønn vist til at motpartens bil hadde skade i form av merker/riper på høyre side bak. Motparten bestrider dette og har forklart at merkene på egen bil er gamle riper.

Det foreligger ikke fellessignert skademelding eller vitneforklaringer i saken. Klagers sønn har vist til fremlagt vurdering av takstkonsulent. Vi forstår det slik at takstkonsulenten har vurdert saken ut fra fremlagte bilder av skadene på bilene og konkludert på denne bakgrunn at "*det kan se ut som det er sannsynlig at skadene er strammer fra angitt MP (registreringsnr.)*". Takstkonsulenten peker på at geometri på skade til klagers bil samsvarer geometri til motpartens bil 100 %. Sekretariatet kan imidlertid ikke se at dette er tilstrekkelig for å fastslå ansvar for motparten. Takstkonsulenten vurderer ikke hvordan skaden har oppstått, og hans vurdering anses derfor ikke som bevis for at motparten skal ha forvoldt skaden på klagers bil.

Sekretariatet kan ikke på bakgrunn av sakens dokumenter se at det er bevist hva som faktisk har skjedd. Klagers sønn har vist til at motpartens sønn opplyste om at det ikke var noen tegn på motpartens bil som indikerte at denne forvoldte skaden på klagers bil, og mener at han har endret forklaring i ettertid til at det var en gammel skade. Til dette bemerker vi at vi ikke forstår det slik at motpartens sønn har endret forklaring i ettertid, men at motpartens sønn har påpekt at skaden på motpartens bil er en eldre skade. Vi minner for øvrig om at det er kravstiller, i dette tilfellet klagers sønn, som har bevisbyrden for sine krav. Av sakens dokumenter kan vi ikke se dokumentasjon som kan sannsynliggjøre klagers sønns påstand.

Det at motparten har parkeringsplass ved siden av klagers bil, og det at parkeringsanlegget er privat, samt det at klagers bil ikke har vært benyttet i den antatte perioden skaden ble påført, er etter vår oppfatning ikke tilstrekkelig for å fastslå ansvar for motparten. Av sakens dokumenter er det uklart hva som har skjedd. Vi kan ikke på bakgrunn av sakens dokumenter se tilstrekkelig dokumentasjon for at motparten forårsaket skaden på klagers bil. Etter dette foreligger det ikke dokumentert ansvarsgrunnlag for motparten.

I den forbindelse viser vi til tidligere nemndsavgjørelse FinKN 2018-296. I den saken oppdaget klager skade på sin scooter etter at den hadde stått parkert ved et veikryss. Da klager kom tilbake til scooteren la han merke til at motpartens bil sto trangt parkert, og at den hadde skader som klager mente sammenfalt med skadene på sin scooter. Klager tok kontakt med eieren av bilen som avviste at skaden kom fra sammenstøt med klagers kjøretøy. Selskapet avviste klagers anførsel om ansvar for motparten og viste til at klager ikke hadde sannsynliggjort at motpart hadde forårsaket de aktuelle skadene. Nemnda kom til at klager ikke hadde sannsynliggjort at motparten hadde forvoldt skaden:

Klager hevder at motparten er ansvarlig for skader på klagers scooter. Dette bestrides av motparten, som anfører at skadene stammer fra en tidligere hendelse. De fremlagte bildene er ikke tilstrekkelige til å dokumentere at skadene på scooteren er forårsaket av motpartens bil, og det er ikke fremlagt vitneerklæringer eller tekniske bevis for klagers påstand. Nemnda har derfor ikke grunnlag for å si at det foreligger ansvarsgrunnlag hos noen av partene. Løsningen er i så fall at hver part bærer sin skade etter bal. § 8 første ledd, jf. FinKN 2017-670.

Ut fra foreliggende dokumentasjon i saken så kan vi altså ikke se at det er sannsynliggjort at motparten er ansvarlig for skaden på klagers bil. Selskapets standpunkt fremstår følgelig å være i tråd med bal. § 8, og vi ser derfor ingen grunn til å ta saken nærmere opp med selskapet.

Etter dette har vi kommet til at klagen ikke kan føre frem.

Sikrede anfører i ettertid at fakta i saken kunne dokumenteres med gjennomføring av en biloppstilling. Nemnda må forholde seg til den dokumentasjonen som faktisk foreligger. Et kaskoselskap har ingen plikt til å foreta en slik oppstilling. Det er klager som har bevisbyrden for sitt krav og evt. må organisere en slik oppstilling om han mener det er påkrevet.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).